

ליכון אלא אכוכון אכיר ואלא בנימין ואנא כאלדי עדמית
 עדמית: 15. ויקחו - ואכדו אלארגל אלא אלהדייה
 האדיוטאקין פיצה אכדו פי ידיהון ואלא בנימין וקמו
 ונזלו למצר ווקפו קדאם יוסף: 16. וירא - <ונצר> יוסף
 מעהון אלא בנימין וקאל לאלדי וכיל עלא ביתו גיב
 אלא אלארגל לל בית ודבח דביחה והאייר אין מעי יאכלו
 אלארגל פיל צהרייה: 17. ויעש - וציניע אלארגל
 כאלדי קאל יוסף וגאב אלארגל אלא אלארגל לבית
 יוסף: 18. וייראו - וכאפו אלארגל אין אנגבו בית יוסף
 וקאלו עלא סבאב אלפיצה אלארגל פי עדלנא פיל בדוויה
 נחנא מן גאבין <> ליתכבר עלינא וליתמצבר עלינא ויאכוד
 לינא לל עביד ואלא חמירנא: 19. ויגשו - ותקדמו אלא
 אלארגל אלדי וכיל עלא בית יוסף וכלמו אליה באב
 אלבית: 20. ויאמרו - וקאלו בדכול סידי נזל נזלנא פיל
 בדוויה לינישתירי מגאל: 21. ויהי - וכאן אין גינא אלא
 אלמבאת ופתחנא אלא עדלנא והוודא פיצית רגול
 פי תים עידלו פיציתנא פי ווזנו ורגענא אלו פי ידינא:
 22. וכסף - ופיצא אכיר נזלנא פי ידינא לינישתירי
 מגל לם ערפנא מינו געל פיציתנא פי עדלנא:
 23. ויאמר - וקאל סלם ליכון לא תכאפו אלהכון
 ואילאה אכוכון געל ליכון מטלאב פי עדלכון פיציתכון
 איגית אלי ואכרג אליהון אלא שמעון: 24. ויבא -
 וגאב אלארגל אלא אלארגל לבית יוסף וגעל מא
 וכסלו רגליהון וגעל עליק לחמיריהון: 25. ויפינו -
 והיירו אלא ליהדיה חיתא מגי יוסף פיל צהרייה אין
 סימעו אין תם יאכלו טועאם: 26. ויבא - ואיגא יוסף
 לל בית וגאבו לו אלא ליהדייה אלדי פי ידיהון לל בית
 וסגרו לו לל ארץ: 27. וישאל - וסאל ליהון ליסלאם
 וקאל אנכאן סלאם אכוכון אלכתייאר אלדי קילתו

ויצדפו מות פיל טריק אלדי תמצו פיהא ותנזלו אלא
 שיבתי פיל כדאר לל קבר:

מג

1. והרעב - ואלגוע תיקיל פיל ארץ: 2. ויהי - וכאן כי
 אלדי כמאלו ליכלו אלא מגאל אלדי גאבו מן מצר וקאל
 אליהון אבוהון רגאעו שתרז לינא מן קליל לימגאל:
 3. ויאמר - וקאל אליה יהודה קאיילא שוהיד שהאר
 פינא אלארגל קאיילא לם תנצרו וגהי ליליס אכוכון מעכון:
 4. אם - אנכאן מווגודך באעית אלא אכונא מענא
 ננזיל ונשתירי לך מגל: 5. ואם - ואנכאן ליסך באעית לם
 ננזיל אין אלארגל קאל אלינא לם תנצרו וגהי ליליס אכוכון
 מעכון: 6. ויאמר - וקאל ישראל אליש אסיתו לי
 לתכברו לירגול אנכאן עאר ליכון אך: 7. ויאמרו -
 וקאלו סאל סאל אלארגל לינא ולמוולדתנא קאיילא
 אנכאן עאר אכוכון עאישי אנכאן מווגוד ליכון אך וכברנא
 לו עלא קול אלכלם הדולי אנכאן ערף נעריף אין יקול
 נזלו אלא אכוכון: 8. ויאמר - וקאל יהודה אלא ישראל
 אבו בעאת אלגולם מעי ונקום ונימצי ונעיש ולם נמות
 איצא נחנא איצא אנתא איצא טפלנא: 9. אנכי - אנא
 אכפלו מן ידי תטלבו אנכאן לם אגיבו אליך ואווקפו קידמך
 ואכטא לך טול אלאיאם: 10. כי - אין לולא תעווקנא אין
 הלאן רגענא הארא מרתין: 11. ויאמר - וקאל אליהון
 ישראל אבוהון אנכאן כידא הלאן האדי צנעו כדו מן תמר
 אלארץ פי אווניכון ונזלו לירגול הדייה קליל תרייאק
 וקליל עסל שמע ובלוט ביטים ולוז: 12. וכסף - ופיצה
 טאקין כידו פי ידיכון ואלא אלפיצה אלמרגע פי תים
 עידלכון תרגעו פי ידיכון בלכי גלטה הוא: 13. ואת -
 ואלא אכוכון כידו וקומו רגאעו אלא אלארגל: 14. ואל -
 וטייק אלכאפי יגעל ליכון רחמת קדאם אלארגל ויבעת

מג

11. מזמרת - טפרי. ב: טין פוואכי - טפירות; ג: טן אלמפתיכיר - טן
 המשובח, כת"א (מדמשבח), וכן רש"י וראב"ע. נכאת - נרות, וכן בג,
 וראה רש"י: שעה. 14. שכלתי - ראה לעיל טב 36. 16. וירא - לא

תרגם, והשלטנו על פי ב: ונצר. 18. מוכאים - מן גאבין (=מנגאבין).
 להתגלל - להתגדל. ב: ליתחגג - לחפש עילה; ג: ליתדוויר - לחפש
 (עילה נגדנו). ולהתנפל - לצחוק. ב: וליתחייאל: ולרמות. ג: ליתחגג - (לחפש
 עילה). 27. חי - ב: טייב - נרדפים, וכן בפסוק 28.